حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti
Medya Bürosu

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

No: SD–BA–2026–RS–TR–110

H. 11 Cumâde's Sânî 1448 / M. 21 Kasım 2026

Hizb-ut Tahrir / Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsünün *"Sudan Yöneticilerinin Halkı Gözetme Sorumluluğundan Yoksun Olmaları, Hayatı Katlanılmaz Bir Cehenneme Dönüştürdü!"* Başlıklı Basın Toplantısında Yaptığı Konuşma

Ülke, benzeri görülmemiş bir hayat pahalılığı, akaryakıt, tüp gaz ve diğer temel ihtiyaç maddelerinde yaşanan krizlerle karşı karşıyadır. Bu krizlerin arkasında, yerel para biriminin değerindeki hızlı çöküş bulunmaktadır. Öyle ki bir Amerikan dolarının değeri 12.000 Sudan cüneyhi sınırını aşmıştır.

Uluslararası Göç Örgütü tarafından yapılan bir değerlendirmeye göre Sudan'daki hanelerin %68'i geçim kaynakları bakımından karşılanmamış ihtiyaçlarla karşı karşıyadır. Hanelerin %98'i ise temel tüketim maddelerinin fiyatlarında artış yaşandığını bildirmiştir. Bu süreçte milyonlarca aile suya, eğitime, sağlık hizmetlerine ve barınmaya erişmekte zorluk yaşamaktadır. Hatta insanların hayatta kalabilmeleri için en temel ihtiyaçlarından biri olan ekmek bile ulaşılması güç bir hayale dönüşmüştür. Zira küçük boyutlu üç ekmeğin fiyatı 2.000 cüneyhe yükselmiştir. Tek bir ekmeğin fiyatının 1.000 cüneyhe ulaşacağından dahi söz edilmektedir!

Öte yandan buğday, sorgum ve darı gibi alternatif temel gıda ürünlerinin fiyatları da yükselmiştir. Akaryakıt fiyatları ise sürekli artmaktadır. Nitekim Sudan'ın birçok vilayeti, son birkaç gün içerisinde mazot ve benzin fiyatlarına yeni zamlar yapıldığını açıklamıştır. Ulaşım, taşımacılık ve diğer alanlarda kullanılan mazotun litre fiyatı 15.000 cüneyhi aşmıştır. Bu da Sudan'ın bütün bölgelerinde büyük fiyat artışları yaşanacağı anlamına gelmektedir.

Bunlara ek olarak bu yıl yağışların olmaması, yağmura dayalı tarımın başarısızlıkla sonuçlanmasına yol açmıştır. Ayrıca Mısır ve Sudan yöneticilerinin iki ülkenin su haklarını korumakta ihmalkâr davranarak inşasına izin verdikleri felaket niteliğindeki Rönesans Barajı nedeniyle Nil Nehri'nin suları da çekilmiştir. Bu su çekilmesi, kışlık tarım sezonunu olumsuz etkilemiştir. Dolayısıyla hem yağmura dayalı tarım hem de sulamalı tarım büyük zarar görmüştür.

Bütün bu krizler halkın sırtına ağır yükler bindirmekte ve hayatlarını katlanılmaz bir cehenneme dönüştürmektedir. Hükümet ise bu krizlerin etkisini hafifletecek hiçbir şey yapmamaktadır. Aksine doların piyasadaki değeri her yükseldiğinde gümrük dolarının kurunu da artırarak yangına körükle gitmektedir. Bunun son örneği, geçtiğimiz pazartesi günü, 16 Kasım 2026 tarihinde yaşanmıştır. Gümrük dolarının kuru 5.631 cüneyhten 6.539 cüneyhe yükseltilmiş, böylece %16'yı aşan bir artış gerçekleşmiştir. Üstelik bu, yalnızca bu yıl içerisinde yapılan altıncı artıştır!

Hükümet, kendi eliyle oluşturulan bu krizleri çözmek yerine suçu, sözde beşinci kol faaliyetlerine ve tüccarların açgözlülüğüne atmaktadır. Buna rağmen yine hiçbir şey yapmamaktadır. Bir şey yaptığında ise bu, halkın çıkarlarına aykırı olmaktadır. Nitekim Başbakan Kamil İdris, Madenler Bakanı Nur ed-Daim Taha'nın 13 Kasım 2026 Cuma günü evinde düzenlediği ve bir grup gazetecinin katıldığı toplantıda, kaçakçılık şebekelerinin devlet için tehlike oluşturduğunu söylemiştir. Başbakan, bunlar arasında altın, Arap zamkı ve stratejik malları komşu ülkelere kaçıran şebekelerin bulunduğunu belirtmiş ve bu şebekeleri "beşinci kol" olarak nitelendirmiştir. Ayrıca bunların güçlü ve etkili bir olgu hâline geldiğini, ülke içerisinde çeşitli bağlantılara ve uzantılara sahip olduklarını ifade etmiştir.

Ancak bu tür açıklamalar Sudan hükümeti açısından yeni değildir. Nitekim iki yıl önce, Kasım 2024'te, bundan çok daha vahim açıklamalar yapılmıştı. Egemenlik Konseyi Üyesi Korgeneral Yasir el-Atta şöyle demişti: *"Dışişleri Bakanlığında, Sudan Merkez Bankasında, Vergi Dairesinde, Gümrük İdaresinde ve Başsavcılıkta Cancavidlerin ve Kahtacıların bulunması, savaşta zafer kazanılmasını zorlaştırmakta, devlet mekanizmasının işleyişini aksatmakta ve devletin vatandaşlarına hizmet sunamaz hâle gelmesine neden olmaktadır."*

Bu son derece ciddi açıklamaya rağmen, adı geçen kurumlardan herhangi bir kimsenin hesaba çekildiğini veya görevinden uzaklaştırıldığını duymadık. Sanki el-Atta'nın bu sözleri, sorumluluktan kaçmayı ve suçu başkalarının üzerine atmayı amaçlıyordu. Oysa asıl sorumlular, aciz veya daha doğru bir ifadeyle aciz bırakılmış olan yöneticilerdir. Bu yöneticiler, ümmetin yararına olacak hiçbir şey yapmamaktadır. Aksine yaptıkları her şey, ülkemizdeki sömürgeci kâfirlerin komplolarını uygulamaktan ibarettir!

Bu felaket niteliğindeki tablo, bazı uluslararası kuruluşların ve Avrupa devletlerinin bulanık suda balık avlamasına ve açlık göstergelerinin giderek kötüleştiğinden söz etmesine fırsat vermiştir. Uluslararası verilere göre Sudan halkından yaklaşık 19,5 milyon kişi, yani nüfusun %40'ından fazlası, ciddi düzeyde gıda güvensizliğiyle karşı karşıyadır. Darfur ve Kordofan'ın bazı bölgeleri ise felaket düzeyine veya yakın bir kıtlık tehlikesine ulaşmıştır. (Sky News Arabia)

İşte Sudan halkının yaşadığı acı gerçeklik budur. Buna karşılık hükümet üyeleri refah içerisinde yaşamakta, lüks araçlara binmekte ve uçaklarla seyahat etmektedir. Bütün bunlar ise çaresiz bırakılmış halkın sırtından karşılanmaktadır. Ülkenin yer üstü ve yer altı zenginlikleri, ülke halkının çıkarlarına değil, sömürgeci kâfirlerin çıkarlarına hizmet edecek şekilde yönetilmektedir. Yöneticiler ise bundan kendilerine düşen kırıntıları almakta, halkı aç, susuz, hasta ve barınaksız hâlde terk etmektedir. Bu manzara, söz konusu yöneticilerin sorumluluk bilincinden ne kadar uzak olduklarını ve yönetimin gerçek mahiyetini anlamadıklarını açıkça ortaya koymaktadır. Onlar, yönetimin bir emanet ve sorumluluk olduğunu ve büyük hesap gününde bu emanetten sorguya çekileceklerini unutmaktadırlar.

İslam'da yönetim bir emanettir, sorumluluktur, halkın işlerini gözetmektir. Yöneticiler ümmetin hizmetkârlarıdır. Ümmetin çıkarlarını korumak ve rahatını sağlamak için gece gündüz çalışırlar. İslam'da yönetici, halk aç kaldığında ilk aç kalan, halk doyduğunda ise en son doyan kişidir. İslam'ın hâkim olduğu bir düzende yöneticiler, Allah'ın kendilerini yönettikleri halktan sorumlu tutacağını bilirler. Nitekim Peygamber *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

فَالْإِمَامُ الَّذِي عَلَى النَّاسِ رَاعٍ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ **"İman çobandır ve güttüklerinden sorumludur"** Yine Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* yönetim ve otorite hakkında şöyle buyurmuştur:

وَإِنَّهَا أَمَانَةُ وَإِنَّهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ خِزْيٌ وَنَدَامَةٌ إِلَّا مَنْ أَخَذَهَا بِحَقِّهَا وَأَدَّى الَّذِي عَلَيْهِ فِيهَا **"Bu iş bir emanettir, emanet, üstesinden gelemeyen kimse için kıyamet gününde zillet ve perişanlık doğurur"** Hatta âlemlere rahmet olarak gönderilen Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*, ümmete zorluk çıkaran yöneticiler hakkında şöyle dua etmiştir:

لَّهُمَّ مَنْ وَلِيَ مِنْ أَمْرِ أُمَّتِي شَيْئاً فَشَقَّ عَلَيْهِمْ فَاشْقُقْ عَلَيْهِ **"Allah'ım! Ümmetimin işlerinden herhangi birini üstlenip de onlara zorluk çıkaran kimseye Sen de zorluk çıkar."**

İşte bu nedenle İslam Devleti, yani Hilafet dönemindeki Müslüman yöneticiler, halkın işlerini en güzel şekilde gözetmeye ve onların huzurunu sağlamaya büyük özen göstermişlerdir. Bunun örneklerinden biri, kıtlık yılı olarak bilinen Âmü'r-Remâde döneminde yaşanmıştır. Müslümanların halifesi Ömer bin Hattab *RadıyAllahu Anh*, halkıyla birlikte aç kalmış, hatta açlıktan karnı guruldamaya başlamıştı. Bunun üzerine karnına hitaben şöyle demişti: **"Gurulda ya da guruldama! Müslümanların çocukları et yiyip doyuncaya kadar sen etin tadına bakamayacaksın!"** Dikkat edilirse Ömer *RadıyAllahu Anh*, **"Müslümanların çocukları et yiyinceye kadar"** dememiştir. **"Doyuncaya kadar"** demiştir. Bu ifade, yöneticinin yönetilen halka nasıl baktığını göstermektedir. Halife Ömer, kıtlık yılında elleri bağlı şekilde oturup halkın açlık ve hayat pahalılığı altında ezilmesini seyretmemiştir. Aksine Şam, Mısır ve diğer bölgelerdeki valilerine mektuplar göndererek Hicaz halkının karşı karşıya kaldığı kuraklığı bildirmiş ve kendilerine erzak göndermelerini istemiştir. Nitekim öyle de olmuştur. Yiyecek ve halkın ihtiyaç duyduğu diğer malzemelerle dolu kervanlar gelmiş, bolluk yeniden yayılmış ve insanlar yiyip doymuşlardır.

İşte Müslümanların Halifesi Ömer budur. O, halkın durumunu öğrenebilmek için geceleri dolaşarak onların ihtiyaçlarını bizzat kontrol ederdi. Herkes, Ömer'in bir kadın ve çocukları için yemek pişirdiği meşhur kıssayı bilir. Kadın, karşısındaki kişinin Ömer olduğunu bilmeden ona şöyle demişti: *"Vallahi sen halifeliğe Ömer'den daha layıksın!" Ömer ona: "Peki, Ömer senin durumunu biliyor mu?" diye sormuştu. Kadın ise: "İşlerimizin sorumluluğunu üstlenecek, sonra da bizden habersiz mi kalacak?!" diye cevap vermişti.*

Bu olay, sıradan insanların bile yöneticinin görevinin kendilerine hizmet etmek olduğunu bildiklerini göstermektedir. Yöneticinin görevi, halkın üzerinde tahakküm kurmak, mallarını yemek ve onlara zarar verecek işler yapmaktan ibaret değildir. İşte Müslümanların halifeleri, halkın işlerini bu şekilde en güzel biçimde gözetmişlerdir. Çünkü bu, onların ümmete karşı bir lütfu değil, üzerlerine yüklenmiş bir görev ve farzdır.

Bir diğer örnek de Ömer bin Abdülaziz'dir. Kendisine halife olarak biat edilmesinin ardından eşi Fatıma bint Abdülmelik'e şöyle demiştir: *"Benimle birlikte yaşamak istiyorsan, yanında bulunan bütün malları, süs eşyalarını ve mücevherleri Müslümanların Beytülmâline geri vermelisin. Çünkü bunlar Müslümanlara aittir. Ben, sen ve bu mallar aynı evde bir arada bulunamayız."* Bunun üzerine eşi, söz konusu malların tamamını iade etmiştir. Ömer bin Abdülaziz, hilafet süresi kısa olmasına rağmen öyle adaletli bir yönetim sergilemiştir ki onun döneminde Beytülmâlde mal birikmiş, zekât verilecek fakir bulunamaz hâle gelmiştir. Bunun üzerine bütün borçlulara ve evlenmek isteyen gençlere yardım edilmesini emretmiştir. Hatta manastır sakinlerine dahi yardımda bulunmuştur. Bütün bunlara rağmen Müslümanların Beytülmâlinde hâlâ çok miktarda mal kalmıştır. Bunun üzerine şöyle demiştir: *"Bu parayla buğday satın alın ve dağların yamaçlarına serpin ki Müslümanların beldelerinde bir kuşun aç kaldığı söylenmesin."*

İslam, Nübüvvet metodu üzere kurulacak Hilafet Devleti'nin yönetimi altında, insanların yiyecek, giyecek ve barınma gibi bütün temel ihtiyaçlarının eksiksiz biçimde karşılanmasını ve lüks ihtiyaçlarını da imkânlar ölçüsünde karşılayabilmelerini güvence altına alır.

Ayrıca İslam, Beytülmâli bütün tebaa için tahsis etmiş ve buradaki malların onların ihtiyaçları için harcanmasını öngörmüştür. Kendi geçimini sağlayamayan kimselerin bakımını üstlenmeyi de devlete farz kılmıştır. Nitekim Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

مَنْ تَرَكَ مَالاً فَلِوَرَثَتِهِ وَمَنْ تَرَكَ كَلّاً فَإِلَيْنَا ***"Kim bir mal bırakmışsa varislerinindir. Kim de bir borç bırakmışsa bana aittir."*** Yani geçimlerini sağlayamayan kimselerin sorumluluğu devlete aittir. Devletin görevi, tebaasına güvenlik, sağlık hizmetleri ve eğitim sağlamaktır. Nitekim Rasûlullah *SallAllahu Aleyhi ve Sellem* şöyle buyurmuştur:

مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِناً فِي سِرْبِهِ ، مُعَافًى فِي جَسَدِهِ ، عِنْدَهُ قُوتُ يَوْمِهِ ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا ***"Sizlerden her kim vücutça sağlıklı, nefsinden, malından korkusuz ve huzurlu, günlük yiyeceği de yanında olarak sabahlarsa, sanki dünyanın bütün nimetleri kendisinde toplanmış gibi olur."***

İslam'a ve onun devleti olan Nübüvvet metodu üzere Raşidi Hilafet'e ne kadar da muhtacız! Zira Hilafet, ülke içerisinde İslam'ın hükümlerini uygulayan, İslam'ı davet ve cihat yoluyla taşıyarak insanları küfrün ve ilhadın karanlıklarından İslam'ın adaletine, dünyanın darlığından dünya ve ahiretin genişliğine çıkarmayı amaçlayan devlet olması bakımından zaten bir farzdır. Bunun da ötesinde Hilafet, Allah *Azze ve Celle*'nin rızasına uygun onurlu bir yaşamı bize temin edecek olan devlettir. Zenginliklerimizi bizim çıkarlarımız doğrultusunda yönetecek ve servetlerimizle kaynaklarımız üzerinde istedikleri gibi tasarrufta bulunan sömürgeci kâfirlerin müdahalesine son verecek olan da odur.

Ey Sudan halkı! Eğer bu krizlerden kurtulmak istiyorsanız, Allah'ın rızasını gözetmeli ve şeriatın Hilafet Devleti altında uygulanması için çalışanlarla birlikte çalışmalısınız. Zira Hilafet'in ortadan kalkmasıyla

izzetinizi ve onurunuzu kaybettiniz. Sömürgeci kâfirler üzerinizde hâkimiyet kurmuşlar ve başınıza kendilerine hizmet eden, fakat size hizmet etmeyen iş birlikçi ajan yöneticiler getirmişlerdir. Bu kişiler sizin hakkınızda ne bir akrabalık bağı ne de bir ahit gözetmektedirler.

Bu izzet ve Allah'ın rızasına uygun huzurlu hayat, ancak Hilafet'in gölgesinde yeniden geri dönecektir.

Haydi, halkına asla yalan söylemeyen öncü Hizb-ut Tahrir ile birlikte çalışın ve güç ve kuvvet ehli olan kardeşlerinizi ve evlatlarınızı, kendisiyle dünyada izzet bulacağınız, Allah'ın sizden razı olacağı ve ahirette Allah katında Naim cennetlerine kavuşacağınız Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafet'i kurması için Hizb-ut Tahrir'e nusret vermeye teşvik edin.

ve's Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakâtuh

İbrâhîm Usmân [Ebu Halîl]
حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Sudan Vilayeti Resmi Sözcüsü
21 October Street, Imarat al-Vaqf, Ground Floor, East Khartum /Sudan
Tel: +(249) 0912240143 - 0912377707 | **E-Mail:** spokman_sd@dbzmail.com
www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com